

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright
31. 05. 2012.



O. v.

Autonomno osnovno jezgro

O. v.
Autonomno osnovno jezgro
1988.

Prevod: Zluradi Paradi, 2005-2006.
Autonomous Base Nucleus, Insurrection No. 4., 1988;
325.nostate.net (poslednji put pristupljeno 18. maja 2012.)

<http://anarhisticka-biblioteka.net>

1988.

Mnoštvo struktura, autonomna osnovna jezgra, elementi su koji povezuju specifične neformalne organizacije sa društvenom borbom.

Autonomno osnovno jezgro nije u potpunosti novi oblik borbe. U Italiji je, tokom poslednjih deset godina, bilo pokušaja da se takve strukture razviju. Najznačajniji pokušaji te vrste bili su Autonomni pokret torinskih radnika željeznice¹, i Samoupravne lige protiv izgradnje nuklearne baze u Komizu².

Vjerujemo da je revolucionarna borba nesumnjivo masovna borba. Stoga uviđamo potrebu za izgradnjom struktura koje su sposobne da organizuju grupe izrabljivanih u što je moguće većem broju.

Sindikalističku perspektivu smo oduvijek smatrali/e varljivom, i zbog njenih ograničenja kao instrumenta, i zbog njene tragične istorijske involucije koju nikakvo anarhističko licanje ne može oprati. Tako smo došli do hipoteze o izgradnji autonomnih osnovnih jezgara koja nemaju osobine mini-sindikalističkih struktura, već druge ciljeve i organizacijske odnose.

Kroz te strukture napravljen je pokušaj da se poveže specifično anarhistički pokret sa društvenim borbama. Znatna prepreka ćutanja i neshvatanja susreće se među drugovima i drugaricama, a to je bila prepreka u realizovanju ovog organizacionog metoda. Po pitanju djelovanja javljaju se razlike među drugovima i drugaricama koji i koje se u osnovi slažu sa anarhističkom propagandom, borbom protiv države, samoupravljanjem i direktnom akcijom. Kada pređemo u organizacionu fazu, međutim, moramo razviti projekat koji je u vezi sa sadašnjim nivoom sukoba između klasa.

Vjerujemo da je uslijed duboke društvene promjene nezamislivo da samo jedna struktura pokušava da u sebi sadrži sve društvene i ekonomske borbe. U svakom slučaju, zašto bi izrabljivani/e morali da uđu i postanu dio specifične anarhističke organizacije da bi iznijeli svoju borbu?

Radikalna promjena načina na koji društvo – eksploatacija – funkcioniše može se postići samo revolucijom. Zbog toga pokušavamo da se

¹ Vidi *Workers' Autonomy'* (Bratach Dubh);

² Vidi *Insurrection* No. 0.

umiješamo pobunjeničkim projektom. Buduće borbe imaće pozitivan ishod ako se razjasni i ostvari odnos neformalnih specifičnih anarhističkih struktura i mnoštva struktura autonomnih osnovnih jezgara

Osnovni cilj jezgra nije ukidanje države ili kapitala, koje je skoro nemoguće napasti sve dok ostaju opšti pojam. Cilj jezgra je da se bori i napada manje i dostupnije strukture te države i tog kapitala, koristeći se pobunjeničkim metodama.

Autonomne osnovne grupe predstavljaju masovne strukture i konstituišu tačku presjeka neformalne anarhističke organizacije i društvenih borbi.

Organizacija unutar jezgra odlikuje se sledećim osobinama:

- autonomnost u odnosu na bilo koju političku, tredjunionsku ili sindikalnu snagu;
- stalna sukobljenost (stalna i djelotvorna borba za ciljeve koji su određeni, a ne sporadične povremene intervencije);
- napad (odbijanje kompromisa, posredovanja ili sporazuma koji dovede u pitanje napad na izabrane ciljeve)

Što se tiče ciljeva, o njima se odlučuje na osnovu i kroz ostvarivanje napada na represivne, vojne i proizvodne strukture, itd. Značaj stalne sukobljenosti i napada je osnova.

Ovi napadi organizuju se od strane jezgara u saradnji sa specifičnim anarhističkim strukturama koje obezbjeđuju praktičnu i teorijsku podršku, razvijajući potragu za sredstvima koja su potrebna za akciju, ukazujući na strukture i individue odgovorne za represiju, i nudeći minimalnu zaštitu od pokušaja političkog ili ideološkog usmeravanja od strane moći, ili protiv čiste i otvorene represije.

Na prvi pogled odnos između specifičnih anarhističkih organizacija i autonomnog osnovnog jezgra čini se kontradiktornim. Specifične strukture slijede pobunjeničku perspektivu, dok se osnovna jezgra izgleda nalaze u potpuno drugačijoj dimenziji, dimenziji posredne borbe. Ali ta borba je takva samo na početku. Ako se analiza na kojoj se projekat zasniva podudara sa interesima eksploatisanih u situaciji u kojoj su se našli, onda je pobunjenički ishod borbe moguć. Naravno taj ishod nije zagarantovan. To niko ne može garantovati.

Kritike ovog metoda smatraju da je nepotpun i da ne uzima u obzir činjenicu da se napad na jednu ili više struktura uvijek završava povećanjem represije. Drugovi i drugarice mogu da odgovore na ove optužbe. Smatramo da nikada nije moguće unaprijed uvidjeti ishod borbe. Čak i ograničena borba može imati najmanje očekivane posledice. U svakom slučaju, put od različitih pobuna – ograničenih i definisanih – do revolucije nikada se ne može unaprijed garantovati nijednom procedurom. Napredujemo putem pokušaja i greške, i kažemo svima koji imaju bolji metod – samo nastavite.

o.v.